

[Miljøministeren]

med kommunerne. Her rører hr. Povl Brøndsted ved et meget ømtåligt problem. En helt afgørende forudsætning for, at der kan skabes utraditionelle løsninger, er, at der er et godt samarbejde mellem øboerne og de lokale myndigheder. Langt de fleste afgørelser for øboerne ligger jo hos de lokale myndigheder i amtsrådene og i kommunalbestyrelserne. Det er meget vigtigt, at øboerne, der ved, hvor problemerne ligger, inddrages i de kommunale beslutningsprocesser.

I en række kommuner er der i henhold til styrelseslovens § 17, stk. 4, oprettet særlige udvalg med det formål at styrke og udbygge samarbejdet mellem kommunalbestyrelsen og kommunens øsamfund. Det er en meget værdifuld ordning, et godt supplement til de uformelle kontakter mellem kommunen og øens beboere. Selvfølgelig kan samarbejdet mellem øboerne og de lokale myndigheder give anledning til gnidninger, det kan vi lige så godt konstatere, og det konstaterer begge parter også ske, at øboerne i visse tilfælde betragter problemerne ud fra en lidt snævrere synsvinkel, end kommunen gør, og omvendt kan kommunalbestyrelserne vel også i visse tilfælde i alt for høj grad betragte øernes problemer som underordnede i forhold til kommunens problemer i det hele taget; det er jo en balanceakt. Men ét er i alt fald givet, og det er, at samarbejde skal der til. Det er også et spørgsmål, om vi skulle overveje en nok så fast form for samarbejde og repræsentation for øerne i forhold til kommunerne.

Hvad fik du egentlig ud af, at du rejste rundt dernede i foråret, udsendte en hel masse pressemeddelelser om, hvad du ville? Der må da have været en mening med det; hvornår ser vi resultaterne deraf, hvornår kommer de første praktiske initiativer? Forhåbentlig om 2-3 minutter, for trafikstøtteforslaget er bl.a. resultatet af en grundig undersøgelse på stedet, der ud over de mange ideer, der nu ligger fremme, og som sammen med de ideer, der er kommet frem i dag, skal danne baggrunden for vores nye øpolitik.

Det kan ikke hjælpe, når man tager fat på sådan noget, at man bare griber en enkelt idé og siger: uha, og så kan det klares; derved kan vi komme til at ødelægge meget fremover. Det er meget væsentligt, at vi har givet os tid til det, og at folketinget her i dag så grundigt og positivt er gået ind i vurderinger-

ne, at vi får nogle ideer frem, der kan bygges på, ikke bare som en døgnflue, men som noget, der virkelig kan holde. Det er også det, jeg føler har været debattens formål for samtlige ordførere, og derfor ser jeg, for nu at bruge hr. Erenbjergs ord igen, lysere på forholdene på de små øer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om støtte til de små øsamfund (trafikstøtte m.v.).

(Fremsat 26/10 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Løvig Simonsen (S):

Socialdemokratiet ser med megen sympati på dette lovforslag fra miljøministeren; det gør vi ikke mindst på baggrund af, at det er yderst sjældent, at den nuværende regerings politik ligger i forlængelse af den tidligere socialdemokratiske regerings initiativer.

Socialdemokratiet har stor forståelse og interesse for de små øers problemer og dermed også for de kommuner, som de små øer er en del af, for det kan jo ikke nægtes, at færgedriften og dermed den livsnødvendige kontakt for øboerne i deres samfund er en ekstra udgift for økommunerne, især for de mindste af disse kommuner. Det er derfor glædeligt at konstatere, at den støtte, der er blevet givet på initiativ af tidligere socialdemokratiske regeringer, har medført, at disse udgifter er blevet lempet for de kommuner og også har medført det, der var tilsigtet, nemlig at affolkningen af de små øer ikke er fortsat i samme takt som tidligere.

På miljøudvalgets besøg på Askø, Fejø og Femø fik vi dette indtryk bekræftet. Så skal jeg lige i parentes indskyde, at det var den socialdemokratiske gruppe af miljøudvalget, der i foråret foreslog ministeren, at udvalget foretog en sådan rundrejse. De repræsentanter, vi talte med dels fra de enkelte øer, dels fra Sammenslutningen af Danske Småøer, gav klart udtryk for, at den hidtil førte støttepolitik havde været en stærkt medvirkende